

[Økonomiministeren.]

begunstigelse er rimelig. Det er det, jeg har sat et spørgsmålstejn ved.

Der sker så yderligere det, at disse gunstige regler fører til fejlinvesteringer; i mange virksomheder virker reglerne sikkert fortræffeligt, helt fortræffeligt, men i andre virksomheder fører de i høj grad til fejlinvesteringer. Det kan man naturligvis gå op her og benægte fra anden side, men med det kendskab, jeg har til tingene, og med de udtalelser, jeg har fået — men som jeg naturligvis ikke vil gengive her — også fra de store industridrivende, er der for mig ikke et øjeblik nogen tvivl om, at der i et vist, ikke ubetydeligt omfang foregår fejlinvesteringer. Som følge af at man vil benytte den adgang, man her har til i givne situationer at slippe billigere i skat, foretager man investeringer, man ellers ikke ville foretage, og som altså ikke er helt gode, ikke helt økonomiske, hvis man skulle have disponeret ud fra de almindelige økonomiske vilkår i det almindelige frie marked. Om det er fornuftigt, må man vel have lov til at sætte et spørgsmålstejn ved i den nuværende situation. Men der er jo ikke tale om, at jeg har sigtet på noget som helst kriminelt; jeg siger blot, at spørgsmålet må tages op som led i den kommende drøftelse af de økonomiske problemer, sådan som de foreligger i øjeblikket.

Jeg tror også, at tanken om muligvis at gøre afskrivningsreglerne variable vel også er en drøftelse værd. Det problem har jeg ikke taget stilling til. Det er muligt, at det ikke kan praktiseres, at det i virkeligheden ikke kan fungere. Men hvorfor vil man her indføre det samme, som vi kender fra andre områder: en ny hellig ko i dansk økonomisk politik, et nyt økonomisk middel eller et gammelt økonomisk middel, som ikke må røres? Koen skal have lov til at græsse i fred; der er ingen, der må genere hende. Den slags er der for meget af i den økonomiske politik. Det kan jo ikke nytte, at man ikke må benytte de økonomiske midler, der findes. Derfor er det et spørgsmål, om man ikke trods alt bør tage spørgsmålet om afskrivningsreglerne op til en fornuftig drøftelse og så se, om man ikke kunne finde frem til de områder inden for afskrivningsreglernes virke, hvor der virkelig er grund

til at sætte ned — jeg siger ikke, der skal sættes ned over det hele.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg mener ikke, tidspunktet er inde til at gå ind i en debat om afskrivningsreglerne. Jeg vil bare give den højtærede økonomiminister en stilfærdig advarsel mod som landets økonomiminister at gå i spidsen for en diskussion, der kan komme de hidtidige afskrivningsregler betydeligt til skade. Jeg har vel nok tit hørt socialdemokrater fortælle, hvor glade de har været for afskrivningsreglerne, også ved sidste valg. Nu skal vi altså se en socialdemokratisk økonomiminister gå i spidsen og lægge to tanker frem, enten en generel sænkning af afskrivningsprocenten eller også en differentiering, en udvanding af nogen af reglerne.

Virkingen af afskrivningsreglerne er vel først og fremmest den, at i det omfang, de virker ud over, hvad man kan sige følger af driften, vil de i høj grad være med til at fritage en form for opsparing for beskatning. Jeg troede egentlig, at der var bred tilslutning til en skattepolitik, der gik i den retning, at vi netop i stigende omfang fritog opsparing for beskatning. Vi kan efter mit skøn endda fornuftigvis udvide virkningerne af afskrivningsreglerne og reglerne om investeringsfonds, så denne opsparing for at opnå disse virkninger ikke så ubetinget knyttes til opsparing i virksomheden selv. Det betyder, at så kommer i endnu højere grad økonomiske betragtninger ind. Men at forringe vilkårene for opsparing i samfundet i øjeblikket kan ikke være nogen fornuftig politik. Det er i hvert fald ingen liberal politik.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jensen: Jeg vil da ikke håbe, den højtærede økonomiminister synes, jeg har været rasende, når jeg har diskuteret disse problemer, og mig bekendt er der heller ikke andre, der har været det.

Vedrørende begunstigelse i forbindelse med afskrivningsregler er der tale om dette, at i selve investeringsøjeblikket, i selve planlægningsøjeblikket, fritages en virk-